

Elina Nissinen
hunajakuu
15. – 31.8.2025

Eroottinen mätä(kuu) Curatorial Essay

*The weapon is modest,
but the possibility of
action is close by—and
infinite.*

– ote Paul B. Preciadon “Anal Terror” -tekstistä

Elina Nissisen näyttely *hunajakuu* syventyy dionyysisiin tiloihin, joissa päihtymys, käyminen ja ylitsevuotava yltäkylläisyys hämärtävät rajoja aineen ja hengen välillä.

Yöaika mielletään usein ajaksi, jolloin erilaisia fyysisiä ja psyykkisiä rajapintoja on mahdollista ylittää; kuunvalon hämärässä tapahtuu salaperäisiä asioita ja metafysisiä muodonmuutoksia. Yön kalpeissa väreissä näkö voi pettää, mutta muut aistit terävöityvät.

Antiikin Kreikan viinin ja päihtymyksen jumalaa, Dionysosta, palvottiin kulttimenoin. Yöllisissä seremonioissa raja todellisuuden ja hallusinaation sekä yksilön ja kollektiivisen välillä oli häilyvä. Ekstaattisissa ja usein väkivaltaisissa rituaaleissa Dionysoksen naispuolisten seuraajien, maenaadien, uskottiin omaavan okkulttisia voimia. He kantoivat thyrsoja, fenkolitankoja, joissa oli käpymäinen kärki. Thyrsos oli yhtä lailla hekumallisten ihmeiden kuin tuhoisan voiman kantaja.

Näissä rituaaleissa naiset – oli heillä sitten okkulttisia voimia tai ei – pystyivät hylkäämään aikansa sukupuoliroolit ja toimimaan normeista poiketen vapaan seksuaalisesti ja aggressiivisesti. Läpi historian, patriarkalisissa kulttuureissa naisten seksuaalisuus sekä sukupuolirajojen ylitykset on systemaattisesti tukahdutettu: sekä kehojen ja halujen kontrolloinnin kautta että rajoittamalla ruumiillisen tiedon välittymistä patriarkatin hyväksymien tuotannon järjestelmien ulkopuolella. Femininisyyden (ja queerin) pelko on pelkoa patriarkalisen hallinnan romahtamisesta.

Dionyysiset rituaalit olivat moniaistillisia kokonaisuuksia: loputtomia viinivirtoja; rytmistä musiikkia ja loitsuja; kukkien, käyneiden hedelmien ja eläinmyskin voimakkaita tuoksuja; lihallisia nautintoja, hikeä ja muita ruumiineritteitä. Runsaus ja tuho olivat molemmat ruumiillisesti läsnä. Vaikka moderni yöelämä on säänneltyä ja vahvasti kaupallistettua, klubit virittävät ruumiimme yöllisiä irtiottoja varten. Nämä affektiiviset ympäristöt kutsuvat hallittuun hallinnan menetykseen, tilaan, jossa yö-minä voi vuotaa maailmaan ja muihin.

LUU

Patriarkaalinen kapitalismi pelkää feminiinisyyttä ja queeriyttä jo sellaisenaan, mutta yhtä lailla se pelkää nautintojen ja halujen yltäkylläisyyttä, joka ylittää heteronormatiiviset rajat. Niin kuin yötä ei voi yrityksistä huolimatta koskaan täysin hallita, ei myöskään affektiivista, molekulaarista halua kohti toista.

Masi Tiitan näyttelyä varten suunnittelemassa tuoksussa keskiössä on öisin kukkiva tuberoosa. Sen valkoisen kukan voimakas ja makea, lihalliseksi ja vietteleväksi kuvattu tuoksu on tuttu monista parfyymeista. Tuoksun eroottinen lataus juontuu indolista, aromaattisesta yhdisteestä, jota esiintyy niin ihmisten intiimialueilla ja eritteissä kuin mätänevissä ruumiissa. Loppujen lopuksi hunaja ja mätä jakavat saman pistävän makeuden.

Vahvan, ylikypsän ja huumaaavan indolin kautta syntyy molekulaarinen yhteys niin ihmisten väliseen läheisyyteen kuin maalliseen suhteeseen muihin eläviin – ja kuoleviin – olentoihin.

Dionyysiset kultit tiesivätkin sen jo: päihtymys on tilallinen, kollektiivinen kokemus; kemiallisesti vahvistettu.

TEKSTI: REMI VESALA

LOU

Teoslista

Mesisauva

2025

haapa, parafiini, tuoksu, hi-hat-teline, anaalikuulat (ruostumaton teräs, silikoni)

tuoksu: tuberoosa, eukalyptus, kumi, valkoinen myski

Dionysoksen pyydys

2025

selluvilla (kierrätetty puukuitu), liima, seinämaali, metallilanka, kierrätyspaperi

Elina Nissinen

Elina Nissinen on Helsingissä asuva kuvataiteilija, joka työskentelee pääasiassa eri veistomateriaalein, tilallisesti ja usein yhteistyössä muiden kanssa. Hänen työnsä nostaa esiin kysymyksiä merkityksenannon prosesseista ja erilaisista häilyväisyyksistä; materiaalisen suhteesta näkymättömään maailmaan sekä queerin yhteydestä mystiikkaan ja transsendentaaliseen.

Nissinen on valmistunut Kuvataiteen Maisteriksi Taideyliopiston Kuvataideakatemiasta 2024 sekä Taiteen Maisteriksi Aalto-yliopiston Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulusta 2018.

Masi Tiitta

Masi Tiitta työskentelee koreografina, ohjaajana, dramaturgina ja erilaisten työryhmien jäsenenä nykyesityksen kentällä. Hän on kiinnostunut taiteidenvälisyydestä ja tehnyt yhteistyötä tanssitaiteilijoiden, näyttelijöiden, kuvataiteilijoiden ja muusikoiden kanssa. Hänen teoksiaan on esitetty mm. Helsingin Kaupunginteatterin Nykyesityksen näyttämöllä, Nykytaidetilä Kutomolla ja Zodiak – Uuden tanssin keskuksen ohjelmistossa. Hän on myös tuoksuintoilija ja antaa pyydettyä parfyymisuosituksia.

Tuoksu: Masi Tiitta

Kuraattori: Remi Vesala

Tuotanto: Lou, yhteistyössä rendezvous

Taiteilijan kiitokset:

Kiitos erityisesti Remille, Masille, Tuomolle, Unille, Hennalle, Markukselle & Joonakselle (Kästinen workshop), Amokselle, Emilialle, Karlalle, Earthbound Lovers:ille, Heikille & Heikille sekä Ainolle taiteellisesta, teknisestä ja henkisestä tuesta, joka mahdollisti tämän näyttelyn tekemisen!

Lou